

व॒ष॒ट्क॒रैः सर॑स्वती॒ त्रिषिं॒ न कृ॒दये॒ म॒तिः॑ क॒तो॒भ्यां द॒धुरि॒न्द्रि॒ ॥ ५३ ॥

देवानां देवा देवौ यौ होतारौ अनुयाजदेवौ ताभ्यां होतृभ्यां सह वषट्करैश्च सह भिषजौ अश्विनौ सरस्वती च इन्द्रमिन्द्रे त्रिषिं कान्तिं दधुः कृदये मतिमिन्द्रियं बुद्धीन्द्रियं च दधुः नश्चार्थः वसु० उक्तम् ॥ ५३ ॥

दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वीर॒श्विने॒डा सर॑स्वती ।

श्रू॒षं न म॒ध्ये नाभ्या॒मिन्द्रा॒य द॒धुरि॒न्द्रि॒ ॥ ५३ ॥

यास्तिस्त्रो देव्यो भारती इडा सरस्वती तिस्रो देवीः विभक्तिव्यत्ययः ताभिस्तिसृभिः देवीभिः सह अश्विनौ सरस्वती इडा च इन्द्राय इन्द्रे नाभ्यां मध्ये च श्रूषं बलमिन्द्रियं च दधुः नश्चार्थः वसु० व्याख्यातम् ॥ ५४ ॥

दे॒व इन्द्रो॒ नरा॒शंस॑स्त्रिव॒त्रयः सर॑स्वत्या॒श्विभ्या॑मीयते॒ रथः॑ ।

रेतो॒ न त्र॒पम॒मृतं॑ ज॒नित्र॒मिन्द्रा॒य त्र॒ष्टा दध॑दिन्द्रियाणि॒ वसु॑ ॥ ५५ ॥

नरा अस्मिन्नासीनाः शंसन्तीति यास्कोक्तेः [निरु० ८. ६.] नराशंसो देवोऽनुयाजत्रयो यज्ञः रेतो वीर्यं त्रपं सौन्दर्यममृतं जनित्रमुत्तमं जन्म इन्द्रियाणि च इन्द्राय दधत् (16.) दधातु नश्चार्थः । कीदृशो नराशंसः इन्द्रः इन्दतीतीन्द्रः ऐश्वर्यवान् इति परमैश्वर्ये । त्रिवत्रयः त्रीणि वत्रयानि गृहाणि सदोहविधानाग्नीध्राणि यस्य सः । तथा त्रष्टा त्रक्षतिः करोतिकर्मा जगतः कर्ता यज्ञादेव जगदुत्पत्तेः । यस्य नराशंसस्य रथः सरस्वत्या अश्विभ्यां च ईयते नीयते ऊह्यते । वसु० व्याख्यातम् ॥ ५५ ॥

दे॒वो दे॒वैर्वन॒स्पति॒र्हिरे॒ण्यपर्णी॑ऽअ॒श्विभ्या॑ सर॑स्वत्या सु॒पिप्प॒ल इन्द्रा॒य प॒च्यते॒ मधु॑ ।

ओ॒जो न जू॒तिर्ऋ॒षभो॒ न भामं॑ वन॒स्पति॒र्नी दध॑दिन्द्रियाणि॒ वसु॑ ॥ ५६ ॥

वनस्पतिर्देवो नोऽस्माकमोजः तेजः जूतिः जूतिं जवं वेगं भामं क्रोधमिन्द्रियाणि च दधत् दधातु यो वनस्पतिर्यूपः इन्द्राय मधु मधुरं फलं पच्यते पचति